

1889. febr. 15-én, Meranban. Korán lépett a színipályára. Játszott vidéki magyar és német színpadokon. A budapesti Hermína-téri színházból vitték el Bécsbe. Az An der Wien színháznál és Badenben működött felváltva nagy tetszés mellett.

Gutzkov Károly Ferdinánd, német színműíró, sz. 1811. márc. 17-én, Berlinben, megh. 1878. dec. 14-én, Sachsenhausen-ban. Nálunk is színre került színművei: »Uriel Acosta«, trag. 5 felv. Ford. Bulyovszky és Nádaskay. Bem. 1850. jún. 20. »Coff és kard (Zopf und Schwert)«. Ford. Szilágyi Sándor. 1845. Kolozsvár. »Der Königsleutnant«, vj. 3 felv. Bem. a bécsi Volkstheater együttese 1915. ápr. 27. Vigszínház.

Guzmics Izidor, benedekrendi apát, író, sz. 1786. ápr. 7-én, Jánosfán (Sopron m.), megh. 1839. ápr. 7-én. A M. Tud. Akadémia levelező-, majd tb. tagja volt. Színművei: »Oedipusz, a király«. Szofoklesz színműve. »Iphigénia Auliszban«. Euripidesz színműve. Helléből ford. 1840.

Günther József dr., tiszti főorvos, Szabadkán. Színműve: »Férjvadászás«, vj. 3 felv. Bem. 1910. ápr. 28-án, Szabadka.

Gürtler István, színházi titkár, sz. 1884. máj. 23-án, Nagykanizsán, Zala m. Középiskoláit szülővárosában, a jogot Budapesten végezte, miközben ujságíró lett. Résztvett Nagykanizsán az első napilapnak, a »Zalák«-nak megalapításában, melynek 1909—1912-ig helyettes, majd felelősszerkesztője volt. 1913-tól a Zalaegerszegen megjelenő »Zalamegye« felelős szerkesztője, majd 1914-től kiadótulajdonosa is. Ezzel egyidejűleg felelősszerkesztője volt a »Zalai Hírlap«-nak is. 1918-tól ismét budapesti lapoknál dolgozott, mígnem 1924-ben búcsút vett a redakciótól és a Belvárosi Színház titkára lett. A színházhoz is ujságírói működése terelte: a számtalan színházi- és hangversenykritika, miket másfélévtizedes ujságíráskodása alatt írt.

Gvadányi József, gróf, író, lovassági tábornok, szül. 1725. okt. 16-án, Rudabányán (Zemplén m.), megh. 1801. dec. 21-én, Szokolcán. Abban a korban nagy

virtus volt magyar írónak lenni, de fel-tűnt mint vitéz katona is. Nyugalomba térve, Szokolcán telepedett le és itt írta meg a híres »Peleskei nótárius« kalandos történetét. Ebben erősen ostorozza a külföldet majmoló főrendű osztályt és az idegen jármot viselő nemeseiket. Az ő érdeme, hogy a derék, becsületes magyar nótárius alakja színpadra került. Először Görög István dolgozta át ezt a kalandos történetet, amely azonban csak kétszer került színre Pesten. Szerencsésebb volt Gaal József (L. o.), kinek »Peleskei nótárius« c. boházata 1838. okt. 8-án került színre a Nemzeti Színházban és azontúl is úgy a fővárosban, mint a vidéki színpadokon igen sokszor adták. A Nemzeti Színháznak ma is műsoron lévő darabja.

Gyagilev Sergej, orosz ballettársulata 1914. máj. 20-án vendég szerepelt nálunk, a M. Kir. Operaházban. 1927. nov. 29-én ismét ellátogatott hozzánk ez a nagyszerű társulat. Ekkor a Városi Színházban vendég szerepeltek. Modern művészi raffinéria, muzsika, ritmus, a dekoratív-művészetnek minden színes megnyilvánulása, végtelen kultúra, a testmozgásnak hihetetlen precizitása egyesül ritka harmóniává az orosz ballet-együttes produkcióiban. Csupa ritmikus fantázia minden mozdulatuk, amelyben a mozgás-művészetnek sohasem álmodott tökéletessége jut kifejezésre. Énekké nemesítik a táncot, amellyel a legköznapiabb történeteket is végtelen poézissal tudják elmondani és szolgálatukba állítják koruk legkiválóbb művészeit, festőket, szobrászokat, zenészeket, írókat, hogy mentől művészebb teljességben és mentől kultúraltabb megvalósításban adják legegységesebb kincsüket: a táncot. (Gy. megh. 1929. aug. 21-én, a velencei Lidón.)

Gyagyovszky Emil, hírlapíró, sz. 1881. jan. 7-én, Budapesten. Elemi iskolái végeztével inasnak ment, majd sokáig vasgyárakban dolgozott. 1904 óta a Népszava belső munkatársa. Sok egyfelvonásos színművet írt s ezeknek tárgyát legnagyobb részben a munkások világából vette. Színműve: »Polyp«, szmű 4 felv. 1913.

Gyakorlatos-színész. Azon kezdő színészek neve, akiket a Színészegyesület fel-